

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

Maj ■ 2022

Marija je ozdravila mojo taščo

*S*em poročena, mamica trem predšolskim otrokom. Moja tašča je vsa leta, odkar sva z možem poročena, imela zame posebno mesto, saj z njo lahko delim tako vse svoje veselje z vzgojo otrok kot tudi duhovna doživetja. V marsičem mi nadomešča lik matere, ki ga nekako pogrešam.

Nisem si predstavljala, da je bilo njeno zdravstveno stanje tako resno. Šele ko je bila ozdravljena, nam je njen zdravnik povedal, da je bila z eno nogo že bolj na onem svetu kot tu. Več kot 10 let je namreč imela 12 cm veliko cisto na jetrih. Niso jih upali operirati, saj bi lahko umrla. Pred dvema letoma se je stanje znatno poslabšalo. Stalno vnetje je povročilo povišano temperaturo, ni imela moči, apetita ... Z njenim možem sta že pred poslabšanjem načrtovala obisk Medžugorja, a v stanju, v kakršnem je bila, si nista predstavljala, da bi lahko zmogla naporno pot. Ko se ji je stanje rahlo izboljšalo, sta v oktobru 2019 vseeno poromala k Mariji. A že ob prihodu v Medžugorje se je tašča spet slabo počutila. Ni mogla na Križevac, nikamor. Tast je že iskal letalo za vrnitev, a

prepričala ga je, da sta ostala še na prikazanju Marije. To je bil njun drugi obisk Medžugorja in tašča je povedala, da je bila njena molitev ob prikazanju zelo preprosta, samo želela je biti z Marijo z vsem srcem in vso dušo. Ni želela biti turistka, ampak preprosto biti s svojo nebeško Materjo. Nič posebnega se ni zgodilo med prikazanjem. Nič spektakularnega. A že na poti v hotel so opazili, da hodi bolj poskočno, tek se ji je povrnil, vročina je po dolgem času padla. Po vrnitvi na Portugalsko je bila naročena na pregled. Prvi šok. Analize krvi so bile neverjetno izboljšane, cista pa se je z 12 cm zmanjšala na 3 cm. Zdravnik je bil brez besed. Samo gledal je v papirje in ni nič razumel. Čez leto dni je tašča ponovno prišla na rutinski pregled. Radiologinja je iskala in iskala ciste. Jezila se je, ker je vedela, da so bile tam. Več kot 10 let jih je opazovala in spremljala. Nič. Nobene ciste več. Ko je to videl še njen osebni zdravnik, je rekel, da ne verjame v čudeže, a da tega res ne razume. Tašča mu je povedala, kaj je bil vzrok ozdravljenja, in mu izročila molitveno kartico. Popolnoma

je bila ozdravljena. Vsi smo bili presrečni ob novici.

Zame pa je ob tem čudežu še najbolj pomenljivo to, da zanj niti nismo molili. Z možem v resnici nisva vedela, kako resno je stanje. Sem pa Bogu neizmerno hvaležna, da nam je našo drago taščo in babico ohranil pri življenju, saj je vedel, kako zelo jo še potrebujemo. Vsem nam je velik zgled svetosti. S svojim veseljem se dotika mnogih src. K Bogu vodi svojo družino in še veliko drugih ljudi. Še posebej se trudi širiti fatimska sporočila. Kako je torej

naša ljuba Gospa ne bi ozdravila? Ob tem pa Božje usmiljenje doživljam tudi sama, saj vidim, da Bog ve, koliko nam pomeni njena prisotnost, koliko nam pomaga pri skrbi za otroke, koliko ljubezni, po kateri hrepenimo, nam izkazuje. Bogu je mar za nas, za naše zdravje, za našo vero, za naše odrešenje. Vsak je dragocen zanj, ne glede na leta, pomembnost, svetost. In ta čudež priča prav o tem. Hvaležna sem Jezusu za ta dar, ki nam ga je podaril po svoji materi Mariji.

Urša

Pogled upokojenega podjetnika na delo

*B*eseda delo ima lahko več pomenov, toda danes bi govorili o delu z malo začetnico. Predvsem o delu, katerega rezultati nam omogočajo preživetje. Živimo pač v takem času, da si moramo dobrine, ki so potrebne za bivanje, stanovanje, hrano, obleko, priboljške in skoraj vse, kar imamo, kupiti. Zato je potreben denar, ki ga, če smo običajni ljudje, zaslužimo z delom. In o tem delu naj bi tekla beseda. Sam sem že osem let upokojenec, ki je po Božji milosti opravil obveznih 40 let dela, da lahko sedaj prejemam pokojnino in se oziram na prehojeno pot.

Delo zame nikoli ni bilo nebodigatreba ali stvar, ki jo je treba opraviti s čim manjšim naporom. Zdi se mi, da je nujen del človeškega življenja. Saj vemo, kaj se zgodi z ljudmi, ki ne delajo nič. Znanost pravi, da brezdolje poškoduje možgane prav tako, kakor če človek dela preveč in se nikoli ne ustavi. Človek brez dela ne more, tako je ustvarjen, vsaj na tem svetu je tako. Ustvarjen pa je tudi s svobodno voljo in pametjo, s katero lahko regulira količino opravljenega dela. Moja pokojna mama je za fanta, ki ga je dekle predstavilo, vedno najprej vprašala: »A dela

pa, fant?« To je že nekaj sporočilo, meni pa se je vtisnilo v spomin.

Sam sem poskušal živeti v skladu z Božjim in cerkvenim naukom. Življenja ne moreš ločiti od dela. Zato sem se tudi pri delu trudil upoštevati vrednote, kot so ljubezen do sočloveka, poštenje, pridnost, doslednost in podobno. Zdi se mi, da je nemogoče, da je kdo dober kristjan, a slab delavec. To preprosto ne gre. Dober kristjan dela ne more opravljati malomarno, zamujati, izkoriščati drugih ali goljufivo in koruptivno poslovati. Že na začetku, takoj po poroki, sem si obljubil, da bom poskusil delati toliko, da nam ne bo treba živeti iz rok v usta. Nisem hotel biti na repu, vendar nisem hlepel po bogastvu. Tukaj pa je lahko problem. Kdaj je delo še potrebno in kdaj služi samo še nabavi nepotrebnih dobrin?

Družina zahteva svoje, čas moraš imeti za sorodnike, prijatelje, pomoč v župniji in tudi za svojo duhovno rast. Prav lahko se znajdeš v spirali, ko te delo zasušnji in postaneš nabiralec potrošniških dobrin. Kje je meja, kaj je še sprejemljivo? Ne vem, menim, da mora vsak zase ugotoviti, koliko delati in kdaj ga to onesrečuje. Ko ni časa

za ženo, otroke, prijatelje ali moli-
tev, je gotovo že preveč. Vsak člo-
vek, vsaka življenjska situacija ima
svoje posebnosti.

Meni je žena izjemno pomagala.
Na začetku, ko je bilo treba de-
lati več, da smo lahko shajali, je
potrpežljivo prenašala mojo od-
sotnost. Skrbela je za dom. Kas-
neje se mi je posrečilo najti sa-
mostojno delo in sva bila oba
zaposlena v domačem podjetju.
Uspelo nam je, da smo z otroki
vedno skupaj obedovali, čeprav se
je delavnik pogosto potegnil v po-
poldanske ure. Samostojno delo je
gotovo prava stvar, sam odločaš,
koliko in kdaj delaš. Za koga se je
na žalost pokazalo, da se ni mogel
ustaviti. Žal se zamujenega časa ne
da več priklicati. Tudi na moji de-
lovni poti so bili vzponi in padci.
Idealno ni nikoli. Toda ko pomislim

– trudil sem se po svoji moči upo-
števat krščanske vrednote in zato
lahko danes mirno spim. Če bi se
lahko vrnil v tista leta, bi gotovo
napravil enako in tudi žal mi nikoli
ni bilo. Lahko povem tudi, da sem
Bogu svoje delo vedno priporočal.
Prosil sem ga, da mi pomaga delo
opraviti pošteno za vse in nam
omogoči toliko zaslužka, da bomo
živeli dostojno za naš čas. Mislim,
da je izredno pomembno, da člo-
vek na tisto, kar ima, ni navezan,
To je pomembnejše od tega, koli-
ko ima. Saj če imaš več, lahko tudi
več daš. Nikar zakopavati talentov.
Vsa skrivnost je torej v pravi meri,
tu pa se je nujno nasloniti na
Boga, sami smo preslabotni. Še to.
V pokoju mi je lepo, brez dela pa
tudi sedaj ne gre. Hvala Bogu za
vse.

Bojan Novak

Zadnji pogovori

Knjiga in čaj

Z

Zaslужni papež Benedikt XVI. je na letošnjo veliko soboto dopolnil 95 let. To so zelo častitljiva leta za velikega moža vere in tenkočutnega misleca. V knjigi Zadnji pogovori so predstavljena najpomembnejša obdobja papeževega življenja: od otroštva pod nacističnim režimom, odkrivanja poklica, težkih vojnih let, službe v Vatikanu in močne vezi z Janezom Pavlom II. pa vse do izvolitve za papeža in odpovedi pontifikatu. Benedikt XVI. govori tudi o papežu Frančišku.

Benedikt XVI. nam v knjigi da pričevanje ostarelega Božjega moža, ki se pripravlja na smrt. To stori s ponižnimi in človeškimi toni, prepoznavajoč dejstvo, da mu fizična šibkost otežuje, da bi bil vedno, kot bi želel, v »visokih območjih duha«.

Govori nam o veliki skrivnosti Boga, o velikih vprašanjih, ki so spremljala in še spremljajo njegovo duhovno življenje, npr. zakaj je v svetu prisotno toliko zla.

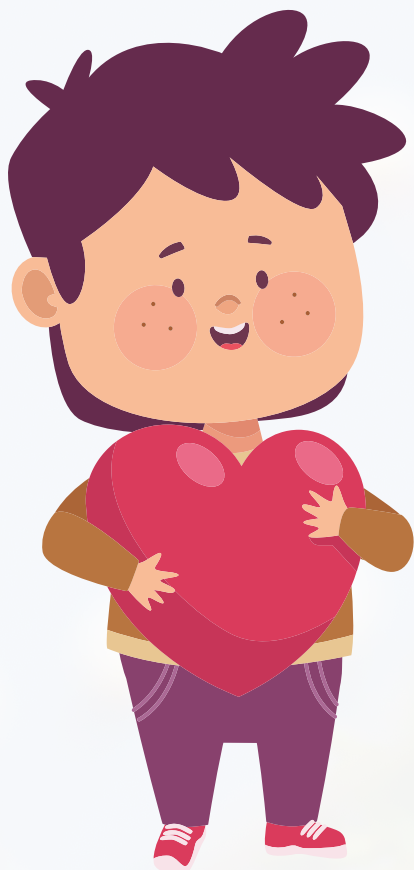
Govori nam posebej o Jezusu Kristusu, resničnem središču njegovega življenja, katerega »vidi prav

pred seboj«; o Kristusu, ki je »vedno velik in skrivnosten«, ter o dejstvu, da se mu zdijo danes mnoge besede evangelija zaradi njihove veličine in resnosti težje kot v preteklosti.

Zaveda se, »da je treba biti ponižen, če se ne razume besed Svetege pisma, je treba počakati, dokler jih Gospod ne odpre našemu razumevanju«.

Zdenka Sušec

*Izroči vsak dan svoje srce Mariji!
(brat Marcel Van, pismo 121)*

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI

ponedeljek, torek, četrtek in petek

8.30–9.30 in 17.00–17.45

Pričakujemo ...

NEDELJA, 1. MAJ

PONEDELJEK, 2. MAJ

PETEK, 6. MAJ

PET.–NED., 6.–8. MAJ

TOREK, 10. MAJ

SREDA, 11. MAJ

ČETRTEK, 12. MAJ

SOBOTA, 14. MAJ

SOBOTA, 21. MAJ

ČETRTEK, 26. MAJ

SOBOTA, 28. MAJ

NEDELJA, 29. MAJ

TOREK, 31. MAJ

začetek šmarnic: ob nedeljah ob 18.00, ostale dni ob 19.00 v cerkvi Vseh svetih; po šmarnicah so vse dni v maju igre za otroke in mladino na župnijskem dvorišču

ob 10.00 slovesnost prejema zakramentov naših katehumenov

- prvi petek, obhajanje bolnikov po domovih
- od 20.00 do 22.00 adoracija

duhovne vaje za birmance v Novi Štifti

ob 19.45 večer Knjiga in čaj ob knjigi Zadnji pogovori (o zaslužnem papežu Benediktu XVI.)

ob 19.45 sestanek Župnijske karitas

srečanje birmancev s škofom birmovalcem

- ob 9.00 srečanje medgeneracijske skupine
- ob 10.00 slovesnost podelitve sv. birmе našim birmancem

ob 10.00 slovesnost prvega svetega obhajila

Gospodov vnebohod, slovesni praznik: svete maše ob 9.00 in 19.00, v Tomačevem ob 18.00

- ob 7.15 odhod na izlet za župnijske sodelavce
- ob 18.00 srečanje birmancev in animatorjev za poletni oratorij

obletnica posvetitve cerkve Vseh svetih: po svetih mašah prijateljsko druženje ob pecivu in pijači

zaključek šmarnic

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

ljubljana-sveti-kriz@rkc.si

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: splet

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo: 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 19.00

SOBOTE: 11.00 in 19.00

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–10.30

DELAVNIKI: 18.30–19.15